

Arrest

nr. 324 276 van 28 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HATEGEKIMANA
Charles Parentéstraat 10/5
1070 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 21 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 december 2024.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. HATEGEKIMANA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die de Angolese nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig derde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat zijn voorgehouden vrees voor vervolging enerzijds niet meer actueel geacht kan worden en anderzijds zijn verklaringen hierover, in de door hem geschetste omstandigheden, niet geloofwaardig zijn. Bij arrest van 27 maart 2023 met nummer 286 691 weigert de Raad verzoeker als vluchteling te erkennen en wordt hem evenmin de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

In het kader van zijn tweede verzoek nam het CGVS de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”. Zijn beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 296 821 van 10 november 2023.

In het kader van zijn huidig verzoek vermeldt verzoeker nieuwe feiten, namelijk dat de vrouw (zijn adoptiemoeder A. L.) die seksuele betrekking wou met hem, haar man (zijn adoptievader J. C. C.) heeft vermoord, omdat deze op de hoogte was van haar plan met hem. Zij zou nu op zoek zijn naar hem, waardoor hij ook haar vreest bij terugkeer naar Angola (en Brazilië). Verder wenst hij ook nogmaals te stellen dat de stempels en bijhorende reizen uit het door hem neergelegde paspoort niet door hem werden ondernomen, en dat hij nooit met het paspoort heeft gereisd. Ter staving van zijn huidig verzoek legt hij de volgende stukken neer: documenten (kopieën van zijn eigen identiteitsbewijzen en van andere mensen) om aan te tonen dat identiteitsdocumenten worden vervalst in Angola, en een USB-stick met audio-opnames.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een ‘nieuw element’ dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) met betrekking tot de verklaringen die hij in het kader van zijn huidig verzoek doet, dient te worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die deels voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn vorige verzoeken heeft uiteengezet, met name dat hij Angola verliet omwille van zijn problemen met A. – zijn adoptiemoeder, vrouw van J. C. C., die hem seksueel (probeerde te) misbruiken – en hij bij terugkeer vervolging vreest door de Angolese autoriteiten omwille van zijn biologische vader (S. F.) zijn FLEC-lidmaatschap. Zijn eerste verzoek om internationale bescherming werd door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van 27 maart 2023 met nummer 286 691 weigert de Raad verzoeker als vluchteling te erkennen en wordt hem evenmin de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Zijn tweede verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard. Zijn beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 296 821 van 10 november 2023.

(ii) verzoeker nergens melding maakt van een intrekking of rechtzetting van enige voorgaande verklaringen. Hij stelt slechts (klaarblijkelijk sinds zijn vorig verzoek) een telefoontje gekregen te hebben waaruit zou moeten blijken dat de overgebleven antagonisten uit zijn oorspronkelijke relaas (zijn adoptiemoeder A. en ‘de familie die hem de documenten gaf’ - zonder nader te verklaren wie dat juist zijn) naar hem op zoek zijn. Nog daargelaten dat geheel onduidelijk is wat deze mensen daar nu nog bij te winnen zouden hebben, verandert hij ad hoc bepaalde delen van zijn reeds als ongeloofwaardig beschouwde relaas om tot deze vrees te komen, voorbijgaand aan zijn eerdere verklaringen hieromtrent (vernemen van de dood van zijn adoptievader en manier van verkrijgen van zijn documenten op de naam “J. C.”) en aan de eerdere vaststellingen van het CGVS en de Raad met betrekking tot het geheel van zijn verklaringen. Er kan slechts worden vastgesteld dat zijn relaas in zijn geheel ook met deze toevoegingen (dan wel aanpassingen) even ongeloofwaardig blijft.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het kort herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Waar verzoeker wijst op het recht om gehoord te worden en het gebrek aan persoonlijk onderhoud hekelt om met name zijn huidige angsten, de redenen daarvoor en andere familie-elementen te uiten, blijkt echter uit de lezing van het administratief dossier dat de Dienst Vreemdelingenzaken van verzoeker een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker in de gelegenheid gesteld werd om nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)). In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat aan verzoeker tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidige verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt tot slot vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen hij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

8. Verzoeker stelt dat: "Hij vraagt zich af hoe de ingediende documenten in het Portugees objectief geanalyseerd zouden kunnen zijn zonder een hoorzitting en/of vertaling en/of transcriptie."

De Raad merkt op dat de commissaris-generaal een (objectieve) analyse heeft gemaakt van zijn voorgelegde documenten (in samenhang met zijn afgelegde verklaringen) zoals blijkt uit de bestreden beslissing:

"U beweert verder te vrezen voor 'de familie die u alles gaf van J. C.' en die u op dit moment zou zoeken. Tevens stelt u dat zij lid zijn van het FLEC, waardoor u bang bent om terug te keren. (V-V-V, vraag 20.) Volgens J. willen 'de mensen in Angola' niet meer dat u die documenten nog gebruikt (n.v.d.r. de documenten op naam van J. C.) (V-V-V, vraag 18). Hierbij kan het volgende worden opgemerkt. U verklaart hierover verder: "ik wil nogmaals benadrukken dat het paspoort dat ik afgaf in mijn eerste interview, ik niet gebruikt had. Daarom zijn er stempels in die niet van mijn reizen komen" (V-V-V, vraag 17). U maakt ook verscheidene stavingstukken over, waarvan u stelt: "kijk hoe ze de identiteit van mensen gebruiken en wat ik gebruikte van J. C. die toebehoorde aan een lid van hun familie. Ze stuurden me al mijn documenten die ze in hun handen hebben. De gezichten van mensen zijn verschillend, maar met dezelfde gegevens op hun identiteitskaart en paspoort. Ze stuurden me zelfs mijn geboorteakte, die ik al jaren niet meer heb gezien" (zie groene map, d.d. 26/01/2024). U legt kopieën van de voorkant van twee Angolese identiteitskaarten voor, waarbij dezelfde gegevens worden vermeld maar een andere foto. Kopieën kunnen echter makkelijk gemanipuleerd worden en hebben dus geringe bewijswaarde. Verder, legt u een slecht leesbare kopie neer van een geboorteakte, waarop, voor zover het CGVS er iets uit kan opmaken, 'J. C.' wordt vermeld, en u legt nogmaals (net zoals in uw eerste verzoek) een Angolese identiteitskaart en paspoort neer, op naam van J. C. en met uw foto. Het CGVS merkt op dat u tijdens uw eerste verzoek stelde dat J. C. uw 'nieuwe' identiteit was, u gegeven door uw adoptievader J.. Nergens maakte u toen melding van het feit dat dit de identiteit van een familielid zou zijn. In tegendeel, u stelt: "een man heeft mij die naam gegeven toen ik ben gevlucht, in Luanda. Hij zei dat ik mijn eigen naam niet meer mocht gebruiken. Ik moest een andere naam hebben. Toen heeft hij mij zijn naam gegeven en sindsdien gebruikte ik die naam. Ik ben met die naam naar school geweest en heb daarmee een paspoort gekregen," én verklaart uitdrukkelijk dat J. enkele documenten heeft gemaakt met deze naam, dat die naam niet van een bestaand persoon was (NPO, p. 4-5), én dat het neergelegde paspoort was gekoppeld aan uw vingerafdrukken (NPO, p. 32-33).

Zoals reeds werd gesteld maakt u nergens melding van een intrekking van of rechtzetting van enige voorgaande verklaringen. U stelt slechts (klaarblijkelijk sinds uw vorig verzoek) een telefoontje gekregen te hebben waaruit zou moeten blijken dat de overgebleven antagonisten uit uw oorspronkelijke relaas (uw

adoptiemoeder A. en 'de familie die u de documenten gaf' - zonder nader te verklaren wie dat juist zijn) naar u op zoek zijn. Nog daargelaten dat geheel onduidelijk is wat deze mensen daar nu nog bij te winnen zouden hebben, verandert u ad hoc bepaalde delen van uw reeds als ongeloofwaardig beschouwde relaas om tot deze vrees te komen, voorbijgaand aan uw eerdere verklaringen hieromtrent (vernemen van de dood van uw adoptievader en manier van verkrijgen van uw documenten op de naam "J. C.") en aan de eerdere vaststellingen van het CGVS en de RvV met betrekking tot het geheel van uw verklaringen.

Er kan slechts worden vastgesteld dat uw relaas in zijn geheel ook met deze toevoegingen (dan wel aanpassingen) even ongeloofwaardig blijft.

U legt geen enkel objectief bewijs neer van uw verklaring dat dit paspoort zou toebehoren aan een familielid. Bovendien benadrukt het CGVS nogmaals dat u nooit enig document heeft neergelegd m.b.t. uw beweerde 'echte' Angolese identiteit als J. T. S., waardoor dient geconcludeerd dat uw stelling onder die naam geboren te zijn slechts een boude bewering is. Net zoals bij confrontatie tijdens uw persoonlijke onderhoud met de stempels en reizen in het neergelegde paspoort, kan u ook nu geen overtuigende verschooning geven. Ook de RvV trad het CGVS reeds bij in deze conclusie, waar zij stelde dat u geen enkel stuk voorlegt waaruit kan blijken dat de door verzoeker in België opgegeven naam J.T.S. zijn ware naam zou zijn, zodat dit in de huidige stand van zaken enkel een bewering is van verzoeker (zie arrest nr. 286 457, p. 12).

Het CGVS wenst verder te benadrukken dat u tijdens uw eerder verzoek ook leugenachtige verklaringen heeft afgelegd over, onder andere, uw contact/relatie met uw broers, namelijk u stelde dat zij reeds lang verdwenen of vermoord waren, doch ontdekte het CGVS dat u op Facebook nog in contact was.

U maakte per mail volgende boodschap over aan het CGVS: "ik wilde je alleen laten weten dat ik alle documenten heb gestuurd en je dan vertellen dat J. me nog steeds wilde vertellen over alles wat er gebeurt en al deze documenten die hij me stuurt" (mail d.d. 29/01/2024, zie administratief dossier). Naast de neergelegde documenten met betrekking tot uw identiteit (infra), ontving het CGVS ook een USB-stick met daarop verscheidene audiobestanden in het Portugees. Deze werden echter niet opgenomen in de bijgevoegde inventaris, en het onderwerp van deze bestanden (en waarom u deze voorlegt) werd dus ook niet toegelicht door u, zoals nochtans wordt voorgeschreven in de bijgevoegde brief. Afgaande op uw email, kan het CGVS vermoeden dat dit gesprekken betreffen tussen u en uw vriend J. omtrent uw problemen, maar bij gebrek aan transcript in de proceduretaal, heeft het CGVS het raden naar zowel de inhoud als de relevantie van deze bestanden. Sowieso kunnen audio-bestanden zonder enige bronvermelding een ongeloofwaardig asielrelaas niet in een ander licht plaatsen, daar zij makkelijk gesolliciteerd of geacteerd kunnen zijn."

Met zijn voorgaand algemeen betoog weerlegt noch ontkracht hij de vaststellingen omtrent zijn voorgelegde documenten. Hij haalt in zijn verzoekschrift immers geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat zijn voorgelegde documenten niet objectief zouden zijn geanalyseerd omwille van het feit dat geen persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft plaatsgevonden, en geen vertaling of transcriptie van zijn voorgelegde documenten voorhanden zou zijn.

De Raad merkt op dat verzoeker op 23 januari 2024 een interview heeft gehad op de DVZ, maar zijn documenten pas, na het interview op de DVZ, op 26 januari 2024 via een aangetekende brief heeft overgemaakt aan het CGVS. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift geen reden/verklaring waarom hij deze documenten niet heeft vermeld of voorgelegd op 23 januari 2024 tijdens zijn interview op de DVZ. Zoals blijkt uit punt 7 van deze beschikking (zie supra), had verzoeker op dat ogenblik de mogelijkheid om (het hebben van) deze documenten aan te kaarten en toe te lichten, of toen reeds voor te leggen. Verzoeker geeft verder in zijn verzoekschrift geen bijkomende toelichting/duiding omtrent zijn voorgelegde documenten (dewelke hij niet zou hebben kunnen aanhalen op een eventueel persoonlijk onderhoud op het CGVS), die eventueel een ander licht zou kunnen werpen op de voorgaande vaststellingen omtrent zijn voorgelegde documenten.

Voorts wijst de Raad op het feit dat het zijn derde verzoek om internationale bescherming is, en van hem mag worden aangenomen dat hij reeds voldoende weet waar hij aan toe is en wat van hem kan worden verwacht (omtrent het neerleggen van documenten). Bovendien werd door het CGVS, zoals duidelijk blijkt uit de brief van het CGVS, die verzoeker heeft ontvangen op de DVZ (AD, stuk 7, inventaris en documenten DVZ, "overzicht voorgelegde identiteits- en reisdocumenten + ontvangstbewijs andere documenten) en zelf neerlegt (AD, stuk 5, map met documenten), waar hij dus goed van op de hoogte was, duidelijk uiteengezet wat van hem verwacht werd bij het neerleggen van documenten, zoals wat betreft het aangeven om welke documenten het gaat en wat de reden van het neerleggen ervan is. In de bijgevoegde "inventaris" van deze brief van het CGVS (pagina 4) heeft verzoeker enkel de identiteitsbewijzen en de reden waarom hij deze documenten heeft voorgelegd, vermeld. Verzoeker heeft nagelaten hetzelfde te doen voor de USB-stick met audiofragmenten. In zijn verzoekschrift geeft hij evenmin verdere uitleg dienaangaande. Het is de verantwoordelijkheid van verzoeker om duidelijk aan te geven wat hij met zijn voorgelegde documenten wil

aantonen, en het komt niet aan de asielinstanties toe om uit te zoeken/te gissen wat verzoeker met zijn voorgelegde documenten wil aantonen.

De Raad merkt verder op dat verzoeker, in het kader van zijn huidig verzoek, ad hoc bepaalde delen van zijn reeds als ongeloofwaardig beschouwde relaas om tot zijn vrees te komen, verandert, voorbijgaand aan zijn eerdere verklaringen en aan de eerdere vaststellingen van het CGVS en de Raad met betrekking tot het geheel van zijn verklaringen. Zijn wijzigende verklaringen doen geen afbreuk aan de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas. De vaststelling dat hij bijkomend wijzigende verklaringen aflegt, die bovendien op bepaalde punten in strijd zijn met verklaringen die hij eerder aflegde, doet integendeel verder afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Het ondermijnt tevens verzoekers algemene en algehele geloofwaardigheid.

Omtrent het Angolees paspoort op naam van J. C., dat verzoeker reeds heeft voorgelegd in het kader van zijn eerste verzoek, benadrukt de Raad verder dat hij tijdens zijn eerste verzoek stelde dat J. C. zijn 'nieuwe' identiteit was, hem gegeven door zijn adoptievader J.. Nergens maakte verzoeker toen melding van het feit dat dit de identiteit van een familielid zou zijn, wat hij in het kader van zijn huidig verzoek beweert. Verder legt verzoeker geen enkel objectief bewijs neer van zijn verklaring dat voorgaand paspoort zou toebehoren aan een familielid. Bovendien herhaalt en benadrukt de Raad dat, zoals in een eerder arrest reeds werd vastgesteld, verzoeker nooit enig document heeft neergelegd aangaande zijn beweerde 'echte' Angolese identiteit als T. S., waardoor dient geconcludeerd dat zijn stelling onder die naam geboren te zijn slechts een boude bewering is en blijft.

Daargelaten de vaststelling dat verzoeker tot op heden geen transcriptie met vertaling van de audiofragmenten op de USB-stick heeft aangereikt, ondanks het feit dat hij daarvoor ruimschoots de kans/tijd had, en indien het gesprekken zouden betreffen tussen verzoeker en J., merkt de Raad op dat dergelijke conversaties eenvoudig kunnen worden geënceneerd en gemanipuleerd en hoe dan ook geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt besproken. Gelet op de zeer beperkte bewijskracht die aan zulke conversaties kan worden toegekend, zijn deze audiofragmenten niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere gedane bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas.

9. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift aan dat zijn moeder en een zus van hem zouden erkend zijn als vluchteling. De Raad wijst erop dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele merites dient beoordeeld te worden. De vaststelling dat zijn moeder en een zus van hem zouden erkend zijn als vluchteling, leidt niet automatisch tot de conclusie dat verzoeker nood zou hebben aan internationale bescherming.

10. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek of er in casu nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

11. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 februari 2025 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1512 legt de eed af en tolkt Portugees

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP legt een aanvullende nota neer met o.a. vertalingen van stukken waarbij niet duidelijk is welke originelen erbij horen. Het gaat om emailconversatie met een zekere Jacinto die de actuele vrees voor terugkeer zou moeten bevestigen met o.a. de stelling dat mevr. Lelo (adoptie-stiefmoeder VzP uit Brazilië) bij terugkeer voor de nodige problemen zal zorgen gezien ze alles over VzP weet (o.a. lidmaatschap ouders FLEC/adoptievader MPLA). De originele e-mailberichten in het Portugees ontbreken evenwel.

VzP heeft nog steeds problemen enerzijds t.a.v. Angola omwille van het FLEC (biologische ouders waren lid) anderzijds t.a.v. Brazilië omwille van haar adoptie-stiefmoeder/MPLA. Ze werd immers door haar biologische vader toevertrouwd aan haar adoptievader, recent heeft ze haar biologische moeder in België teruggevonden, die is aanwezig ter zitting. De nieuwe feiten gaan over de moord op haar adoptievader door haar adoptie-stiefmoeder die het ook op haar gemunt heeft. Haar leven is zodoende in gevaar en ze leeft momenteel op straat want ze wil geen last zijn voor haar familie hier in België nu ze een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en er aldus een risico op oppakken is. Ze stelt nooit een normale jeugd gekend te hebben. Nu heeft ze haar biologische moeder die gehandicapt is en zorgen behoeft, teruggevonden, ze wil er voor zorgen want haar moeder zal nooit kunnen werken, VzP stelt het enige van haar drie biologische kinderen te zijn dat de weg naar de moeder teruggevonden heeft. Ze wijst erop dat haar adoptiefamilie haar misbruikt heeft: door de aanmaak van een valse ID en dan deze papieren achter te houden kon het adoptiegezin haar verplichten te werken voor hen. VzP heeft beslist haar biologische naam te gebruiken.”

5. Verzoeker brengt, met voormelde argumentatie ter zitting en de bij aanvullende nota aangebrachte elementen, geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 16 december 2024.

5.1. Het betreft verzoekers derde verzoek om internationale bescherming in België.

Verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd geweigerd bij arrest nr. 286 691 van 27 maart 2023 omdat zijn relaas niet aannemelijk of geloofwaardig is en er in zijn hoofde geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, Angola, een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Zijn volgend, tweede verzoek werd door het CGVS op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk verklaard bij gebrek aan nieuwe feiten of elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van diezelfde wet. Het beroep dat verzoeker tegen die beslissing indiende, werd verworpen bij arrest van de Raad nr. 296 821 van 10 november 2023. Een paar maanden later, meer bepaald op 10 januari 2024, diende verzoeker huidig, derde verzoek om internationale bescherming in.

Zoals al in de beschikking werd vastgesteld, bevat huidig derde beschermingsverzoek van verzoeker evenmin nieuwe feiten of elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Verzoekers algemene argumentatie ter zitting is, net als de stukken die hij per aanvullende nota's bijbrengt, niet van aard anders te doen oordelen.

5.2. De ter terechtzitting bij aanvullende nota neergelegde en hierin als “1. Verklaring van verzoeker in het Frans” en “2. Nederlandse vertaling” aangeduide stukken, stukken die verzoeker overigens al eerder op 19 februari 2025 overmaakte aan de Raad per mail zonder ook maar enige verdere uitleg en niet per

aanvullende nota zoals nochtans wettelijk vereist overeenkomstig artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet, betreft niets meer dan een door verzoeker neergeschreven toelichting over zijn voorafgaande verzoeken om internationale bescherming in België.

Het bevat tevens algemene opmerkingen en beweringen van verzoeker. Zo schrijft hij o.a.: “*Afwijzing van mijn aanvraag: Ondanks al dit bewijsmateriaal heeft het CGRA mijn aanvraag afgewezen*”. Waar hij er vervolgens meteen aan toevoegt dat “*Ik kreeg een negatieve beslissing zonder zelfs maar voor een rechtbank te worden opgeroepen om mij te kunnen verdedigen*”, houdt dit geen steek, gelet op het gegeven dat verzoeker tegen beide beslissingen die het CGVS eerder in het kader van zijn vorige beschermingsverzoeken nam, in beroep ging en hij bij beide beroepsprocedures de mogelijkheid had om mondeling nog opmerkingen te verstrekken ter zitting van de Raad. Het feit dat in het kader van zijn vorig, tweede verzoek om internationale bescherming met toepassing van artikel 39/73 de louter schriftelijke procedure werd toegepast, neemt niet weg dat verzoeker toen de mogelijkheid had om na de beschikking van 3 oktober 2023 die hij van de Raad ontving te vragen om te worden gehoord, doch hij liet toen na om binnen de wettelijk voorziende termijn een vraag tot horen in te dienen waardoor hij met toepassing van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet geacht werd in te stemmen met de in voormelde beschikking opgenomen grond ter verwerping van zijn beroep. Het is dus verzoeker zelf die door zijn handelen, dan wel niet (tijdig) handelen aan de basis ligt van het feit dat hij bij zijn beroep bij de Raad in het kader van zijn vorig, tweede beschermingsverzoek niet werd gehoord. Dit valt enkel hemzelf toe te schrijven.

Dat verzoeker in voormelde schriftelijke toelichting nog eens kort een overzicht geeft van en ingaat op door hem bij zijn twee vorige verzoeken om internationale bescherming aangehaalde elementen, is vanzelfsprekend niet van aard afbreuk te doen aan hetgeen toen werd geoordeeld. Het vormt geen nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van diezelfde wet.

Naast die stukken bevat de ter zitting neergelegde aanvullende nota nog een document. Volgens de toelichting van verzoekers *dominus litis* zijn die “*overgemaakte documenten (...) als volgt: Vertaling van het gesprek met de heer J. – Dit document bevat belangrijke verklaringen die de persoonlijke situatie van de heer S. J. T. en de risico’s waarmee hij wordt geconfronteerd, verduidelijken. Verklaring van de moeder van de heer S. J. T. – Dit getuigenis geeft aanvullende informatie over de omstandigheden die hem hebben gedwongen zijn land van herkomst te verlaten en de gevaren die hij loopt bij een mogelijke terugkeer*”.

Uit de stukken blijkt dat het eerste stuk, inzake het gesprek met J., door verzoeker zelf “*Vertaal*” werd “*op 28/05/204*” (*sic.*) en onderaan het tweede stuk staat als datum “*26/12/2024*” te lezen.

Verzoeker legde de schriftelijke weergave van de gesprekken die hij blijkens het stuk op 27 januari 2024, 3 en 16 maart 2024 en 3 april 2024 met J. zou hebben gehad, al eerder neer op 4 februari 2025, opnieuw zonder aanvullende nota zoals nochtans wettelijk voorgeschreven.

De stukken omtrent de beweerde gesprekken met J. begin 2024, waarvoor hij dus zeer lang tot bijna een jaar heeft gewacht alvorens deze neer te leggen en dat zonder aanvullende nota en zonder enige uitleg te geven waarom hij deze documenten niet eerder aanbracht, hebben hoe dan ook geen objectieve bewijswaarde ter staving van verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming. Zoals ter zitting wordt aangegeven, is het niet duidelijk welke originele documenten hierbij horen. Afgaande op de uitleg ter zitting dat de originele e-mailberichten in het Portugees nog ontbreken, hoewel verzoeker dus maandenlang de tijd heeft gehad om deze voor te leggen, wordt aangenomen dat het om e-mailcommunicatie met beweerdelijk J. gaat, maar de e-mails zelf ontbreken dus. De betreffende documenten die verzoeker nu voorlegt, zijn niets meer dan een op een wit blad neergeschreven verslag van beweerdelijk de inhoud van mails/gesprekken met J., waarin deze hem op de gevaarlijke situatie wijst. Deze stukken, waarvan dus de originele stukken ontbreken waardoor de authenticiteit niet kan worden nagegaan, kunnen door eender wie zijn opgesteld die hierin eender wat kan neerschrijven. Op generlei wijze kan worden nagegaan waarop hetgeen hierin staat neergepend werkelijk berust. Gelet op de gesolliciteerde aard ervan, de vaststelling dat de originele stukken ontbreken, het beweerdelijk gaat om een gesprek met een kennis/vriend/familielid van verzoeker die geen objectieve bron van informatie is en die eender wat kan communiceren naar verzoeker toe (met welk opzet dan ook) om diens relaas aan te spekken, ontbreken de documenten elke objectieve bewijswaarde. De documenten vermogen geenszins de geloofwaardigheid van zijn eerder ongeloofwaardig bevonden relaas waarop verzoeker zich blijft steunen, te herstellen. Deze stukken maken geenszins nieuwe elementen uit in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

5.3. Waar verzoeker voorts ter zitting beknopt en deels zijn relaas herhaalt, zoals waar hij stelt nog steeds problemen te hebben ten aanzien van Angola omwille van het FLEC en hij opnieuw wijst op de problemen met zijn adoptiegezin en voornamelijk adoptiemoeder, benadrukt de Raad dat dit relaas waarop verzoeker zich blijft steunen eerder al bij zijn eerste, alsook vorig beschermingsverzoek ongeloofwaardig werd

bevonden. Het louter vasthouden aan een eerder als niet actueel en niet geloofwaardig bevonden relaas, vermag vanzelfsprekend geenszins de geloofwaardigheid ervan herstellen, en vormt geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Wat betreft verzoekers toelichting ter zitting dat de in het kader van huidig volgend verzoek ingeroepen, nieuwe feiten gaan over de moord op zijn adoptievader door zijn adoptie-stiefmoeder die het ook op hem heeft gemunt waardoor zijn leven in gevaar is, wijst de Raad erop en benadrukt hij dat in de beschikking van 16 december 2024 al werd vastgesteld dat en uiteengezet waarom dit geen nieuwe elementen zijn in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker lijkt hieraan geheel voorbij te gaan en brengt hiertegen niets concreet en dienstig in dat anders doet oordelen.

De Raad stipt in dit verband nog de grond van de beschikking aan waarbij wordt opgemerkt:

“De Raad merkt verder op dat verzoeker, in het kader van zijn huidig verzoek, ad hoc bepaalde delen van zijn reeds als ongeloofwaardig beschouwde relaas om tot zijn vrees te komen, verandert, voorbijgaand aan zijn eerdere verklaringen en aan de eerdere vaststellingen van het CGVS en de Raad met betrekking tot het geheel van zijn verklaringen. Zijn wijzigende verklaringen doen geen afbreuk aan de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas. De vaststelling dat hij bijkomend wijzigende verklaringen aflegt, die bovendien op bepaalde punten in strijd zijn met verklaringen die hij eerder aflegde, doet integendeel verder afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Het ondermijnt tevens verzoekers algemene en algehele geloofwaardigheid.”

Verzoeker brengt hier ter zitting niets tegen in. Hij doet hier bovendien geen poging of enige moeite toe. Met zijn algemeen betoog ter zitting gaat hij daarentegen namelijk geheel voorbij aan de gronden van de beschikking. Hij laat deze inhoudelijk geheel onaangeroerd waardoor deze onverminderd overeind blijven.

5.4. Gelet op verzoekers nationaliteit van Angola, wordt zijn verklaarde nood aan internationale bescherming ten aanzien van Angola getoetst, zoals dit voorheen geschiedde en wordt toegelicht in arrest nr. 286 691 van de Raad van 27 maart 2023. Waar verzoeker ter zitting problemen in en een vrees ten aanzien van Brazilië aanhaalt, is dit aldus niet dienstig of relevant aangezien zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming ten aanzien van zijn land van herkomst dient te worden onderzocht en beoordeeld, zoals eerder dus zo al geschiedde en hier in het kader van huidig volgend verzoek opnieuw gebeurt.

5.5. De opmerking ter zitting dat verzoeker momenteel op straat leeft omdat hij geen last wil zijn voor zijn familie hier in België, nu hij een bevel heeft gekregen om het grondgebied te verlaten en dus het risico bestaat dat hij wordt opgepakt, heeft louter betrekking op zijn (precaire) situatie in België, doch niet op die in en bij terugkeer naar zijn land van herkomst Angola. Het is om die reden, net als zijn betoog dat verzoeker hier in België voor zijn gehandicapte biologische moeder wil zorgen, irrelevant in het kader van de beoordeling van huidig volgend verzoek. Wat betreft het feit dat verzoeker familieleden in België heeft aan wie internationale bescherming werd verleend, verwijst de Raad naar hetgeen hierover in de beschikking al werd opgemerkt.

6. Derhalve wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 16 december 2024 opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoeker bij huidig derde verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS